

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paști, a mironosițelor

Vin la tine, Ierusalime română, cu cea de a doua venire a Mea, iar cuvântul venirii Mele te pregătește pe tine, cel ce crezi, și te îmbracă în haină de mireasă ca să Mă întâmpini ca pe Mirele Care vine în miez de noapte, și a Cărei mireasă veghează întru întâmpinarea Sa. Amin.

Să nu te lenevești în veghe dacă Eu, Domnul, îți vorbesc dulce și răbdător. Să nu te crezi că ești vrednic pentru Mine dacă Eu te păstoresc și te cresc în credință și în împlinirea venirii Mele cuvânt în mijlocul tău. Tu să veghezi și să priveghezi în toată clipa pentru haina ta de nuntă și pentru întâlnirea cea mare a învierii morților, care va fi curând, curând, la ultimul Meu cuvânt de înviere a lor. Tu să aștepti această înviere așa cum și mărturisești că aștepti învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin.

Hristos a înviat! Cetele de sfinți și de îngeri sunt în mii și mii și în zeci de mii de mii cu tine, poporul Meu de azi, pentru serbarea sfintelor mironosițe ale învierii Mele dintre morți. Eu am înviat pe deplin, și n-am mai murit apoi, și am rămas începutul învierii celor adormiți.

Hristos a înviat! Așa spuneau mironosițele Mele, iar Maria Magdalena, care a vorbit cu Mine după învierea Mea, s-a dus și le-a vestit celor ce fuseseră cu Mine și care se tânguiau și plângeau, și le-a spus lor „*Hristos a înviat!*“. Dar ei, auzind că Eu sunt viu și că am fost văzut de ea, n-au crezut. S-au dus apoi la ei și Luca cu Cleopa, căroră M-am arătat pe când ei mergeau la o țarină și apoi le-am frânt pâinea și M-am lăsat descoperit că Eu sunt Domnul și că am înviat. Dar nici pe aceștia nu i-au crezut ucenicii Mei. Și M-am arătat lor apoi pe când ei ședeau la masă, și i-am muștrat pentru necredința și împietrirea inimii lor că n-au crezut pe cei ce Mă văzuseră înviat, și apoi le-am zis lor: *«Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la toată făptura. Cel ce va crede și se va boteza, se va mântui, iar cel ce nu va crede, se va osândi»*. Amin.

O, poporul Meu, mare va fi ziua învierii celor adormiți, iar azi e zi de mare sărbătoare, că s-a pomenit în mijlocul tău neamul omenesc cel adormit, care stă acum și te privește pe tine, cel mezin, și pe Mine, trup și cuvânt în mijlocul tău și înconjurat de sfinți și de îngeri și de duh de sărbătoare cerească pe pământ răscumpărat. E mare oastea cerească împrejurul tău, căci cei ce cred pe Dumnezeu, au cerul ca acoperământ și ca scăpare a lor. Când sluga lui Elisei s-a temut văzând oștirile sirienilor înconjurându-i pe ei în cetate, i-a zis lui Elisei: *«Ce vom face, stăpânul meu?»*, iar Elisei s-a rugat și a zis: *«Doamne, deschide-i ochii ca să vadă!»*. Și când i-am deschis ochii ucenicului lui Elisei, a văzut acesta tot muntele plin de cai și de care de foc împrejmuit pe Elisei, care îi zisese lui: *«Să nu te temi, fiindcă cei ce sunt cu noi sunt mai numeroși decât cei ce sunt cu ei»*. Și a zis Elisei: *«Lovește-i cu orbire, Doamne»*. Iar Eu am făcut după cuvântul lui, și el i-a condus pe sirieni în Samaria, și apoi a zis: *«Doamne, deschide-le ochii ca să vadă, ca să vadă unde sunt»*.

Poporul Meu, e mare cât cerul și pământul, e mare cât cele ce nu se văd taina credinței în acestea, iar cei pe care Eu, Domnul, i-am ales și îi aleg pentru ca să arate ei oamenilor taina credinței și faptele ei, aceștia trebuie crezuți și trebuie urmați în credința lor în cele cerești, ce nu se văd, căci dacă s-ar vedea, n-ar mai putea omul să le privească, și apoi n-ar mai fi omul până la sfârșit cu Dumnezeu.

Cea mai mare putere de credință este aceea în învierea morților, și aceasta nu va fi o minune, și va fi împlinirea acestei Scripturi, iar Eu între voi grăiesc cuvântul învierii făpturii, și cei din morminte îl aud din gura Mea așa cum l-au auzit acum două mii de ani când vorbeam mulțimilor cuvântul învierii morților. Iar acum iarăși grăiesc cu gura Mea, și glasul Meu se aude

până dincolo de locuința morților, și aceștia se pregătesc pentru înviere. Și va fi ca la învierea Mea când mironosițele Mele au venit dis-de-diminează și au văzut piatra răsturnată de pe mormânt, căci își ziceau: *«Cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului?»*. Și când au intrat ele în mormânt, au văzut în partea dreaptă pe îngerul mormântului Meu, îmbrăcat în veșmânt alb, și el le-a zis lor: *«Nu vă înspăimântați. Căutați pe Iisus Nazarineanul Cel răstignit? A înviat! Iată locul unde L-au pus. Mergeți și spuneți ucenicilor că a înviat»*. Mi-am lăsat îngerul mormântului Meu ca să le vestească lor că am înviat și ca să le spună să meargă cu vestea învierii Mele la ucenicii Mei, dar ei n-au crezut când ele le-au spus. Nu aveam cum să nu-i mustru pentru necredința și împietrirea inimii lor. Și iată, nu am cum să nu-i mustru pe cei ce aud glasul cuvântului Meu, vestit vouă de însăși gura Mea, copii străjeri la ușa venirii Mele după om ca să-l înviez din moartea faptelor lui cele fără Dumnezeu. Nu am cum să nu zdrobesc necredința și împietrirea inimii celor ce nu vor să creadă venirii Mele cuvânt pe pământ, glasului Fiului lui Dumnezeu, care se lasă auzit de morții din morminte, cum tot așa a fost și acum două mii de ani peste locuința morților. Eu sunt Cel ce am zis: *«Vine vremea, și a și venit, când cei din morminte vor auzi glasul Meu, și ei vor învia spre viață sau spre osândă veșnică»*. Amin.

Să-Mi răspundă cei ce s-au făcut slujitori de altare dacă ei cred în Scriptura Mea cea de acum două mii de ani care vorbește despre învierea celor din morminte. Iată, fac și aceștia ca și cei din vremea trupului Meu care n-au crezut că cei din morminte vor învia, n-au crezut până n-au văzut mormintele deschise și multe trupuri ale sfinților care au înviat și s-au arătat în Ierusalim. Nu-Mi pasă de necredința și de împietrirea inimii lor dacă nu cred ei glasului Meu care vine astăzi pe pământ, dar Îmi pasă de mântuirea lor și de aceea nu tac peste pământ. Nu tac, pentru că Eu dacă am venit de la Tatăl cuvânt pe pământ, am venit să grăiesc, nu să tac, și la glasul cuvântului Meu amuțește și va amuți din zi în zi mai mult necredința omului, și va vorbi cerul și pământul. Amin.

Ucenicii Mei se tânguiau și plângeau, iar Eu nu i-am lăsat așa după ce am înviat, și am trimis la ei pe Maria Magdalena și pe alți ucenici mai mici, iar ei n-au crezut, și Eu Mă uitam la necredința și la împietrirea inimii lor. Și pe când ei se așezaseră la masă, M-am lăsat văzut în mijlocul lor și le-am făcut muștrare, și apoi pe Toma l-am pus cu degetul lui în semnul cuielor din mâinile Mele și în coasta Mea cea străpunsă, ca să creadă el că Eu sunt și că am înviat, și apoi i-am spus: *«Fericit ești acum că ai văzut și ai crezut, dar mai fericiți sunt cei ce nu văd și cred»*. Amin. O, cine pe pământ voiește fericirea asta pe care Eu am rostit-o lui Toma, cel ce a crezut după ce a văzut?

O, ce să-ți fac, omule, ca să crezi? Să te fac să Mă vezi ca să Mă crezi? O, care este fapta credinței tale, omule necredincios și împietrit? În zadar spui tu, cel necredincios și împietrit, în zadar spui tu că Eu, Cel ce grăiesc în mijlocul acestui popor, nu sunt Eu, ci e diavolul sau omul. În zadar spui. Spui așa pentru că ești plin de tine și de slava ta de pe pământ. Spui așa pentru că tu faci altceva decât credința și faptele ei.

Iar pe voi, slujitori ai bisericilor lumii, v-a orbit slava cea deșartă în care vă țin oamenii slavei deșarte de pe pământ, și nu vă voi cruța să nu vă mustru pentru necredința și pentru împietrirea și pentru cerbicea voastră cea tare, căci Eu, Domnul, am în mijlocul poporului român râul cuvântului Meu și albia lui pe care am arătat-o lumii întregi prin iconomia Mea cea cerească pe pământ, și am popor de fii, și în mijlocul lor fii unși de Mine, Domnul, după rânduiala lui Melchisedec, rânduială cerească, nu pământescă, căci în mijlocul lor Eu stau cuvânt și Mă arăt lor cu sfinții Mei cei mari și cei mici, și am în ei duh proorocesc și vedere din vederea Mea cu care Mă uit în om și după om și peste tot pe pământ, după cum am Eu de văzut și de cuvântat peste om, și am martori nemincinoși, și aceștia vestesc venirea Mea cuvânt de înviere peste pământ, așa cum am avut acum două mii de ani pe mironosițe, pe Iosif și pe Nicodim, martori nemincinoși ai răstignirii și ai învierii Mele, iar lângă ei pe sfinții cărora li s-au deschis mormintele și au înviat în Ierusalim și au grăit despre Mine că sunt Fiul Tatălui, Fiul Cel

răstignit și înviat, și aceștia iarăși vor mărturisi în ziua învierii celei mari, ziua când Eu voi suna din trâmbiță învierea morților și, apoi, după ea, viața veacului ce va să fie. Amin.

Am între sfinți pe trâmbița Mea Verginica. Ea cât a fost cu trupul pe pământ în vremea lucrului cuvântului Meu prin ea, Îmi aducea ea în mijlocul poporului care asculta pe atunci glasul cuvântului Meu, Îmi aducea ea jertfă de ispășire a păcatelor celor adormiți și rugă de mulțumire pentru cei vii, și iubire cu mult dor pentru mironosițele învierii Mele. Ea a lăsat apoi vouă ca să duceți această zi de prăznuire peste morți și peste vii, s-o duceți și s-o aduceți Domnului și cerului de sfinți până la ziua cea mare a învierii trupurilor din țărâna în care ei se odihnesc așteptând pe Domnul, fiilor de azi ai credinței cuvântului Meu. O, ce minunată este coborârea Mea la voi, iar voi sunteți martori nemincinoși ai glasului Meu care grăiește peste voi din norii cei de deasupra voastră și pe care Eu stau și vă cuvintez. Amin, amin, amin.

– *Voiesc, Doamne, Cel ce primești jertfă aceasta, voiesc să mă aplec cu mulțumire și să-i mângâi pe ei pentru că-mi poartă spre Tine ceea ce eu, trâmbița Ta prin care ai cuvântat peste ei, le-am lăsat lor să poarte mai departe: praznicul mironosițelor, că eu an de an adunam la masa aceasta, a Ta și a mea, pe sfinți, și apoi pe poporul care auzea atunci glasul cuvântului Tău. Că iată, sunt aproape cincizeci de ani de când Tu Te slăvești peste pământ cu cuvântul venirii Tale, începând de la mine și până la aceștia mai mici, care ne ascultă pe noi, cei din cer, pe Tine, Doamne, Care vii atât de minunat acum la ei și le vorbești lor cu taina cea din rai, minunea cea de la început și cea de la sfârșit, căci Tu ești începutul și sfârșitul, și nu vrea omul să creadă aceasta și să se aplece sub cuvântul Tău de azi și sub taina lui cea ruptă din rai, și cu care ai venit să-l faci iar pe om, o, Doamne al învierii! Amin.*

Mă aplec în fața voastră și vă alint și vă povățuiesc să nu lăsați jos pe Domnul, copii care ați avut credința venirii Domnului. Purtați-L, fiilor copii, și aveți grijă de venirea Lui, că El va veni curând, curând, curând la voi cu casa voastră cea din cer și vă va cuprinde în ea, și atunci voi nu veți mai suspina, și veți fi martori nemincinoși ai venirii Domnului peste cei ce nu cred acum, și tot ochiul vă va vedea pe voi, cei disprețuiți de necredința lor, și pe Domnul, Cel necunoscut de cei ce nu cred din pricina mândriei lor de a nu crede și de a-și face voile lor împotriva voii Domnului, Care vine să-i arate omului voia lui Dumnezeu.

Și acum, zic fiilor Ierusalimului: Hristos a înviat! Iar mironosițelor și tuturor sfinților adunați la praznicul de azi din mijlocul vostru le zic: Bucurați-vă! Bucurați-vă pentru Domnul, Care a găsit credință pe pământ pentru venirea Sa, ca să lucreze cu ea învierea făpturii, nașterea din nou a lumii ce va să fie. Amin, amin, amin.

– O, Verginico, trupul Meu cel înviat s-a arătat peste ucenici cu haina lui cea din Tatăl, iar îmbrăcămintea Mea Mă trece prin zid, Mă trece din cele ce nu se văd în cele ce se văd, ca să Mă vadă omul, și așa M-au văzut ucenicii. O, tu ești martorul Meu cel nemincinos, și te-ai arătat acum, în preajma praznicului tău, înviată în ochii celor ce văd cele ce nu se văd, dintre fiii Ierusalimului Nostru de azi.

Se bucură tot neamul cel omenesc care a fost de la omul cel întâi zidit și până azi că li s-a făcut de Mine chemarea la pomenirea sfintelor mironosițe, așa cum lucrăm Eu cu tine pe vremea trupului tău. Aș voi să te bucuri și aș voi să nu mai plângi. Dar pentru asta îți trebuie izvor de bucurii de la poporul Nostru cel mic, o, Verginico! Acum însă avem la masă cu ei pe sfinți în zeci de mii de mii, și între ei sunt serbate cerește sfintele mironosițe, mărturisitoarele învierii Mele. Hai să Ne lăsăm cu pace peste cei mici, cu pacea sfinților cei serbați cerește în mijlocul lor. Amin.

O, bucurați-vă, voi, sfinților, căci izbăvirea cea mare și cea întreagă este la uși, este aici. Bucurați-vă, mironosițe ale învierii Mele, că Mi-ați slujit pe pământ și Mi-ați urmat iubirea până dincolo de învierea Mea apoi, și până la venirea Mea de azi când Eu, Domnul Cel înviat, vă mărturisesc acum și aici, în praznic ceresc în mijlocul Ierusalimului Meu cel din români, poporul venirii Mele, poporul credinței cea de la sfârșit de timp, credință minune, minune care a putut să-

Mi împlinesc venirea Mea prin cei ce au crezut și cred. Și iată, Eu vin, căci am pus credință în ei, și prin ei am putut să găsesc pe pământ credință. Amin. Aceasta înseamnă credință. Așa credință cer Eu să aibă cei ce zic că cred. Eu cer omului credință în împlinirea Scripturilor Mele cele ce mai sunt de împlinit, și apoi să le împlinesc omul așa cum le-a împlinit Zaharia și Ioan Botezătorul, și mama Mea Fecioara, și fiii lui Iosif, în casa căruia Eu am crescut între ei, și apoi ei au fost apostolii Mei, preoții Mei, după rânduiala cea tainică a lui Dumnezeu, după rânduiala lui Melchisedec încă de pe vremea trupului Meu, căci mai înainte de răstignirea și de învierea Mea Eu i-am așezat pe ei slujitori ai împărăției Mele și nu le-am spus mai-marilor templului. Eu Mi-am așezat pe pământ neam împărătesc, preoție sfântă, popor agonisit de Dumnezeu, precum și azi lucrez și fac popor, și cu el biruiesc lumea toată, iar Duhul Cel Sfânt este Împăratul lumii și nu mai este alt împărat pe pământ, căci Eu și cu sfinții Mei din cer și de pe pământ împărțim cu lucrare de Duh Sfânt, pe care omul tare la cerbice nu are cum s-o cunoască, nu are cum s-o priceapă și apoi s-o vadă.

Hristos a înviat! le spun celor din cer. Amin.

Hristos a înviat! le spun celor din locuința morților. Amin.

Hristos a înviat! le spun celor din iad. Amin.

Iar ție, Ierusalime care crezi pe Domnul Dumnezeuul tău, Împăratul cerului și al pământului, Făcătorul văzutelor tuturor și al nevăzutelor, ție îți zic: pace ție! Și tu să fii fiu al păcii, ca să se odihnească peste tine pacea Mea.

Pace vouă, copii ai Ierusalimului nou! căci sfinții din cer stau cu voi la masă, și cu găteți cerești pentru voi.

Pace vouă! Fiți ucenici, fiți cu învățător, fiilor. În toată vremea fiți cu învățător. Faceți-vă iubiți prin ceea ce sunt Eu în voi, nu prin ceea ce sunteți voi în voi, căci când te faci iubit cum vor ceilalți ai tăi, atunci te faci iubit, și altfel nu se poate aceasta. Faceți-vă iubiți cerului, și al vostru să fie cerul, și cum vrea cerul, așa să fiți voi pe pământ. Amin.

Pace vouă! Fiți ucenici cu învățător, fiilor, și faceți-vă copii. Mereu, mereu copii să stați și să fiți, mereu ucenici cu învățător, ca să fiți voi după chipul și asemănarea Mea, fiindcă Eu aceasta vă învăț, și așa vă ajut să fiți prin cei pe care Eu îi povățuiesc pentru viața voastră cu Mine, pentru plăcerea Mea în voi, și a voastră în Mine, fiilor ucenici. Amin, amin, amin.

28-04/11-05-2003